اَلتَّمارين

اَلتَّمْرينُ الْأَوَّلُ: عَيِّنِ الْجُمْلَةَ الصَّحيحَةَ وَ غَيرَ الصَّحيحَةِ حَسَبَ الْحَقيقَةِ.

معین کن جمله صحیح و نادرست را به طبق واقعیت

هیچ گیری طرح یک سوال سخت با هدف ایجاد زحمت برای سوال شونده است.

١ـ اَلتَّعَنُّتُ طَرحُ سُؤالٍ صَعبٍ بِهَدَفِ إيجادِ مَشَقَّةٍ لِلْمَسؤولِ. ✓

زیبت شناسی دانش مطالعه‌ی احوال عناصر است. ✗

٢ـ عِلْمُ الْأَحياءِ عِلْمُ مُطالَعَةِ خَواصِّ الْعَناصِرِ.

روی برگرداندن همان سخن پنهان است بین دو نفر. ✗

٣ـ اَلالْتِفاتُ هوَ كَلامٌ خَفِيٌّ بَيْنَ شَخصَينِ.

نخته سیاه، تخته‌ای است مقابل دانش آموزان که بر آن نوشته می شود. ✓

٤ـ اَلسَّبّورَةُ لَوحٌ أَمامَ الطُّلّابِ يُكْتَبُ عَلَيهِ.

ترجمه کن آیه و احادیث را سپس معین کن خواسته شده از تو را.

اَلتَّمرينُ الثّاني: تَرْجِمِ الْآيَةَ وَالْأَحاديثَ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَطلوبَ مِنكَ.

١ـ ﴿وَ ما تُنْفِقوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللهَ بِهِ عَليمٌ﴾ اَلبَقَرَة: ٢٧٣ (اَلْمَجرورَ بِحَرفِ جَرٍّ)

جار مجرور — جار مجرور

وهرچه از خوبی انفاق کنید، خداوند از آن آگاه است.

٢ـ مَن عَلَّمَ عِلماً، فَلَهُ أَجرُ[1] مَن عَمِلَ بِهِ لا يَنقُصُ مِن أَجرِ الْعامِلِ. رَسولُ اللهِ صلی الله علیه و آله (اِسْمَ الْفاعِلِ)

اسم فاعل

هرکس دانشی را یاد دهد، پاداش کسی را دارد که به آن عمل کرده است و از پاداش انجام دهنده کم نمی شود

٣ـ اَلنّاسُ أَعداءُ ما جَهِلوا[2]. اَلإمامُ عَلِيٌّ عليه السلام (اَلْجَمْعَ الْمُكَسَّرَ وَ مُفرَدَهُ)

جمع مکسر — مفردش عدو

مردم دشمن چیزی هستند که نمی دانند.

٤ـ إذا تَمَّ الْعَقْلُ نَقَصَ الْكَلامُ. اَلإمامُ عَلِيٌّ عليه السلام (اَلْفاعِلَ)

فاعل — فاعل

هرگاه عقل کامل شود، سخن کم می شود.

٥ـ اَلْعالِمُ حَيٌّ وَ إنْ كانَ مَيِّتاً[3]. اَلإمامُ عَلِيٌّ عليه السلام (اَلْمُبتَدَأَ وَ الْخَبَرَ)

مبتدا — خبر

دانشمند زنده است اگرچه مرده باشد.

٦ـ قُمْ عَنْ مَجْلِسِكَ لِأَبيكَ وَ مُعَلِّمِكَ وَ إنْ كُنْتَ أَميراً[4]. اَلإمامُ عَلِيٌّ عليه السلام (اِسْمَ الْمَكانِ وَاسْمَ الْفاعِلِ)

اسم مکان — اسم فاعل

برای پدر و معلمت از جایت بلند شو اگرچه فرمانده باشی

١ـ **اَلْأَجْر:** پاداش، مزد ٢ـ **جَهِلَ:** ندانست ٣ـ **اَلْمَيِّت:** مُرده ٤ـ **وَ إنْ كُنتَ أَميراً:** اگرچه فرمانده باشی